

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"פ 12-11-36043 אברמוביץ נ' אלהרר ואח'

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע

מרק אברמוביץ

המבקש

נגד

1. אילן אלהרר

המשיבים

2. מדינת ישראל - משרד התחבורה אגף הרישוי

פסק דין

בפני תביעה לפסק דין הצהרתי לגבי הבעלות ברכב מסוג מזדה 3 מ"ר 8755360 מודל 2006 (להלן: **הרכב**). המבקש טוען כי קנה את הרכב מסוחר הרכבים שלומי דהן בתנאי תקנת השוק, ואילו המשיב 1 (להלן: **המשיב**) טוען כי הרכב נגזל ממנו ע"י שלומי דהן במרמה וכי המבקש רכש אותו משלומי דהן שלא בתום לב ומבלי שהיו בידו המסמכים הבסיסיים הדרושים לצורך העברת הבעלות ורישום הרכב על שמו.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עדויות בעלי דין והעדים, המסמכים שהוצגו ותיק המשטרה, להלן הכרעתי.

א. שוכנעתי כי אחיו של המשיב, אריק אלהרר (להלן: **אריק**), ביצע עם שלומי דהן (להלן: **שלומי**) עיסקה מוגמרת של מכירת הרכב בתמורה לרכב אחר מסוג ניסן מיקרה, וכן לסכום כסף שהיה על אריק להוסיף לשלומי, כמפורט בהסכם שהוצג בין השניים מיום 13.9.12. בניגוד לגרסתו הראשונית של אריק בבית המשפט, בה שיקר וטען כי רק מסר את הרכב לשלומי לבדיקה ושלומי נעלם עם הרכב, מוכיח ההסכם החתום הנ"ל, שאריק אישר את אמיתותו בחקירתו הנגדית, כי בוצעה עיסקת החלפת רכבים בין השניים. עיסקה זו הושלמה בהעברת שני כלי הרכב מצד אחד לשני, אשר בוצעה במעמד כריתת ההסכם והעברת מסמכים לצורך העברת הבעלות ברכב. השלמת יתרת התמורה הכספית ע"י אריק לשלומי, שלא בוצעה, יכולה להוות טענה של שלומי כלפי אריק להפרת ההסכם ולא להפך, ולא היתה בפני כל עדות כי שלומי

[מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת אתר פסקדין. להסבר לחצו כאן...](#)

ביקש לבטל את ההסכם עקב הפרת תנאי זה. העברת הבעלות ברכב תוך 7 ימים, שלא בוצעה במועד זה אלא לאחר כחודש, אינה תנאי יסודי בחוזה שהפרתו מקנה לאריק זכות לביטולו. בהסכם נכתב במפורש כי אם רכב הניסן לא יהיה לשביעות רצונו של אריק, יחליף אותו שלומי ברכב אחר, כך שכל טענה שיש לאריק לגבי רכב הניסן שקיבל, לרבות הטענה כי הרכב נלקח אחרי מספר ימים ע"י חברת ליסינג, הינה טענה כנגד שלומי, שאינו צד להליך זה. הטענות של המשיב ואריק ביחס לרכב הניסן נטענו לקונית ולא התבררו, לא מובן אם הניסן היה בבעלות שלומי אם לאו, ומדוע נלקח ע"י חברת הליסינג. לפיכך, כל עוד לא בוטל ההסכם על ידי בית המשפט בהליך בין שלומי לבין אריק, ההסכם שריר וקיים, ובהתאם לו, הבעלות ברכב עברה לשלומי.

ב. לפיכך, היה שלומי רשאי למכור את הרכב לצד שלישי, כפי שעשה במכירת הרכב לשותפו של המבקש בסוכנות "דיל הרכב" (להלן: **הסוכנות**). יצויין, כי הסכם מכירת הרכב לסוכנות נעשה ביום 4.10.12 – שלושה שבועות לאחר ההסכם בין אריק לשלומי, כך שאילו היו לאריק טענות לבטלותו של ההסכם בינו לבין שלומי עקב הטענה, מרמה או הפרה יסודית, היה בידו ובידי המשיב זמן רב להגיש תלונה במשטרה ו/או בקשה לצו עשה, ולפעול להחזרת הרכב לחזקתם. העובדה כי לא עשו מאומה במשך כחודש, תומכת במסקנה כי בוצעה עיסקה מוגמרת בין שלומי לאריק, וכי כל טענותיו של אריק כלפי שלומי בתקופה זו התמקדו בהחלפת הניסן ברכב אחר ו/או קבלת תמורה אחרת, ולא בביטול המכירה והחזרת הרכב.

ג. שוכנעתי כי ההסכם למכירת הרכב בין שלומי לסוכנות, באמצעות שותפו של המבקש אלי אלון, נכרת בתום לב ובתנאי השוק. מדובר בעיסקה בין שני סוחרים רכב המכירים זה את זה מזה שנים ואשר בוצעו ביניהם עסקאות רבות במהלך העסקים הרגיל. ההסכם נערך על טופס מודפס של הסוכנות וכולל את כל הפרטים החיוניים. העובדה כי אלי, שמילא את פרטי הצדדים טעה ורשם את שם המוכר בשורה של הקונה ולהפך, אינה יותר מאשר טעות סופר, ואין לראות בה תחכום או כוונת מרמה, שכן מההסכם ברור מי מוכר למי את הרכב. גם מחיר המכירה תואם את מחיר השוק בהתחשב בכך שמדובר במכירה בין סוחרים אשר אמורים להרוויח אחוז מסויים מערך הרכב בעת המכירה הסופית ללקוח הפרטי, ועל כן פער של כ- 5,000 ש"ח בין מחיר המכירה (26,700 ש"ח) לבין ערך השוק של הרכב (30,000-35,000 ש"ח) על פי ראיות שהוגשו) אינו מעיד על כך שהמחיר לא היה הולם. גם לגבי התשלום, לא נסתרה גרסת המבקש כי התמורה שולמה, והיא נתמכת בשיחה מוקלטת בינו לבין שלומי.

ד. לעניין תום הלב ברכישה, הוכח כי שלומי הציג בפני אלי את המסמכים רלוונטיים לעיסקה – יפוי כח מהמשיב, רשיון נהיגה של המשיב ורשיון רכב, וכן מסר מפתח וקוד של הרכב. אמנם, יפוי הכח נושא את שמו של המשיב ומספר ת"ז שלו ואין חתימה נפרדת במשבצת המיועדת לכך, אך אין מדובר בחסר המעלה חשד למרמה, שכן מי שרוצה לרמות יכול היה על נקלה לשרבט "קשקוש" כלשהו במשבצת

[מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת אתר פסקדין. להסבר לחצו כאן...](#)

החתימה. עובדה היא, כי בדואר בוצעה העברת הבעלות על שם המבקש ללא שראו בכך כחסר מהותי במסמכים. כך גם ביחס לעובדה שרשיון הרכב שנמסר למבקש ושותפו לא היה עדכני. בנוסף, אני מאמינה למבקש ושותפו כי נמסר להם ע"י שלומי רשיון הנהיגה של המשיב לצורך ביצוע העברת הבעלות, שלא ניתן היה לבצעה ללא תעודה מזהה של המוכר, ואילו גרסת אריק והמשיב בעניין זה אינה מהימנה עלי, לאחר שהכחישו את קיום העיסקה עם שלומי בכללותה וגרסתם נמצאה שקרית.

לפיכך אני קובעת, כי הבעלות ברכב הועברה מהמשיב לשלומי בהסכם מוגמר. כן אני קובעת, כי גם אם נפלו פגמים אובייקטיביים במסמכים שהוצגו ע"י שלומי למבקש ו/או לאלי, הרי שמבחינה סובייקטיבית פעלו המבקש ואלי בתום לב ונתנו תמורה עבור הרכב, בעת רכישתו מסוחר רכבים המוכר להם ובמחיר סביר, ועל כן מתקיימים בהם תנאי תקנת השוק לפי סעיף 34 לחוק המטלטלין.

לפיכך ניתן בזה פסק דין הצהרתי הקובע כי הבעלות ברכב שייכת למבקש.

המבקש רשאי לקחת את הרכב מתחנת המשטרה בה הוא מוחזק.

המשיבה 2 תעביר את הבעלות ברכב על שם המבקש.

אני מחייבת את המשיב בהוצאות המבקש בסך 5,000 ש"ח.

ניתן היום, ט' אדר תשע"ג, 19 פברואר 2013, בהעדר הצדדים.

ניצה מימון שעשוע, שופטת